

Evangelikus hírmondó

2023. – Húsvét

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XXI. évf. 1. szám

Kell!

Tele van az életünk ezzel a kényszerítő szócskával. Még a húsvétunk is. Mert mindent meg KELL csinálni: bevásárolni, takarítani, díszíteni, tojást festeni, locsolkodni, sütni-főzni, templomba menni, úrvacsorát venni..

Az evangéliumok megszokott szava a „kell”. Ha Isten mondja, akkor ennek alapján alakulnak a történések, mert be KELL teljesednie az írásoknak: Jézusnak Jeruzsálemben KELL mennie, ki KELL innia a keserű poharat, sokat KELL szenvednie, harmadnapon fel KELL támadnia. A teremtésben sem fordult az anyag Isten alkotó szava ellen. Az ember viszont nehezen tűri, ha valamit muszáj megtenni. Próbálunk lázadni a szülő, a főnök, a hatóság, a szokások kényszere ellen, és bizony még Isten ellen is. De amikor Isten kimondja valamire, hogy: „KELL”, ugyan ki akadályozhatná meg Őt tervének végrehajtásában? Ki hiúsíthatná meg az Ő akaratát? Ki? Hát Jézus! Ő egyedül! Mondhatná, hogy nem járja végig a kereszttutát; hogy ilyen emberekért nem áldozza az életét. Leszállhatna a keresztről. De nem teszi! És nem csak azért, mert engedelmes. Hanem mert Ő is szereti az embert, és nem akarja veszni hagyni. Kínos szenvedések árán is el akarja végezni a megváltásunkat. Mert KELL, hogy legyen út Istenhez az ember számára! KELL, hogy legyen bocsánat! KELL, hogy beteljesüljön az ígélet, hogy „aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen”! Jézus tudja, hogy nincs más mód: ha meg akar menteni minket, akkor oda KELL áldoznia az életét. És megteszi.

A folytatás már csak rajtunk múlik. Isten azt mondja, hogy hit KELL az üdvösséghez, és nekünk sem ígéri, hogy könnyű lesz az út. De a szerető Atya akarata fájdalmon átvéve is a legjobbra vezet minket. Aki pedig ellene szegül, önmagát fosztja meg valami páratlan ajándéktól, fényes győzelemtől, a célba érés örök örömetől. Isten minket nem kényszerít, hanem hív. Nem parancsolja nekünk, hogy KELL, hanem felkínálja, hogy SZABAD.

Hogy is szól az a régi, kedves ének? „Ma még lehet, ma még szabad...” Tudjuk folytatni? Aki nem csak tudja a folytatást, hanem meg is cselekszi, **annak igazi húsvéti örömet ad a feltámadott Krisztus!**

Kívánom ennek boldog megtapasztalását minden kedves Olvasónak! *Dr Zsednai Józsefné*

Legalább egy kicsit...

Egy kisgyermek, akinek sokat beszéltek szülei Istenről, faggatja apját:

- Apu! Azt mondtad, hogy Isten mindenkinél nagyobb.
- Így igaz – válaszolt az apa.
- De apu! Azt is mondatd, hogy Isten itt lakik bennünk.
- Így igaz – felelte az apa.
- De apu! Ha Isten mindenkinél nagyobb, és itt lakik bennünk, nem kellene, hogy legalább egy kicsit kilátsszon belőlünk?

Vajon tudunk-e olyan életet élni, hogy Isten kilátsszon belőlünk?

<http://bizzal.mlap.hu>

Amit vet az ember...

„...amit vet az ember, azt fogja aratni is ...” (Gal 6:7)

Kevesen gondolnak arra, hogy az életünk folyamatos magvetés. Minden szavunk, gesztusunk, tettünk hatással van a környezetünkre, beépül mások életébe, és akarva- akaratlanul példává lesz. Jó vagy rossz példává.

Amit a gyerekek látnak otthon, még ha kamaszkorukban nem értenek is egyet vele, később a legtöbb esetben ők is azt fogják tenni. Nagyon tudatos magatartás kell ahhoz, hogy a rossz példa láttán valaki éppen ezért ne úgy, hanem másként, helyesen éljen majd.

Nem kell ehhez feltétlenül tudatosság, elég, ha egy istenfélő ember éli a maga megszentelt, tiszta életét, azzal szórja a jó magokat. Aki istentelen, embertelen életet él, veti a gyomot. Mindkettő ki fog kelni, megtermi a maga gyümölcsét. Mindenki csak olyan magot tud vetni, amilyen van neki, és mindenből az fog kikelni, aminek a magja. Senki nem akar kukoricát szedni ott, ahová búzát vetett.

De szabad tudatosan is jó magot vetnünk. Úgy beszélni, élni, cselekedni, hogy azzal gyarapítsuk az életet, gazdagítsunk másokat. „... aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat.” (2 Kor 9:6) Nem érdemes kispórolni a munkáinkból az alaposságot, áldozatot, mert az valamikor valakinek kamatozni fog.

De akkor is érdemes bőven vetnünk, ha nem mi fogjuk learatni? Igen! A mi feladatunk a vetés. Az aratás Isten dolga. A mi nagy kiváltságunk, hogy gazdagíthatjuk az életet, bárki fogja is a termést betakarítani.

Fontos figyelmeztetés még: „aki a testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet.” (Gal 6:8) Vagyis aki Isten nélkül tölti el földi életét, nélküle tölti az örökkévalóságot is. És aki Vele járt itt, Vele lesz a mennyben is.

Cseri Kálmán

Tamás pedig

„Tamás pedig... nem volt velük, amikor eljött Jézus.” (Jn 20:24)

Számtalanszor használjuk a köznapi beszédben a „hitetlen Tamás” kifejezést. Elgondolkoztál-e már rajta, milyen tragikusan közel volt ez a tanítvány a hitelenség következményéhez, a kárhozathoz? Három évig együtt járt a Mesterrel. Olyan csodákat látott, hogy elámulva a csodálkozástól, és mégis eljött az idő, amikor Jézus azt kellett, hogy mondja neki: „Ne légy hitetlen!”

Nem elég Jézus közelében lenni, nem elég bibliaolvasó, templomos embernek lenni. Bizony vallásos emberek, presbiterek, igehirdetők számára is van kárhozat. Sem az énekek, sem az imádságok, de még a palást mögé sem lehet elbújni előle. Miért hitetlen Tamás? Azt mondja az ige: „Nem volt velük, amikor eljött Jézus.” Talán a jeruzsálemi dombokon bujkált valahol gyáván, mert nem vállalta a tanítványokkal a gyalázatot. Jaj neked, ha nem a tanítványokkal együtt várod Jézust! Ő közöttük, velük van, a szívükben lakik. Közöttük várd, közöttük keresd!

Tamás mégis találkozhatott Jézussal, mert másodszor is eljött a mester. És ekkor Tamás is a tanítványokkal volt. Hozzád is jön, másodszor is jön Jézus. De ha most is elbújsz előle, kétséges, hogy lesz-e harmadszor is alkalom.

Egy hajótörés túlélőinek sikerült egy közeli lakatlan szigeten partot érniük, s a part közelében tanyázva várták a szabadító hajót. Egyik társuk azonban elkóborolt. Amikor végre egy nagy óceánjáró tűnt fel a láthatáron, a kapitány észrevette az integetőket, és csónakot küldött értük. A maga útját járó, elkóborolt társuk azonban ott maradt a szigeten, mert sürgős volt a hajó útja.

Megértetted-e ezt a történetet?

Szikszai Béni

A tyúk és a disznó

A tyúk és a disznó együtt sétált az utcán, egy nap, és megláttak néhány szegény gyereket, akiken látszott, hogy napok óta nem ettek semmit.

A tyúk megszánta őket és azt mondta a disznónak:

- Van egy ötletem! Mi lenne, ha adnánk ezeknek a gyermekeknek reggelire finom sonkás tojást?

A disznó elgondolkodott a tyúk javaslatán, majd azt mondta:

- Nos, ez neked nem jelentene nagy áldozatot, de tőlem teljes odaszánást kíván!

Amikor Jézus eljött, hogy kimentsen minket a bűnből, tudta, hogy ez az életébe fog kerülni. Mégis felment a keresztre, hogy nekünk örök életet szerezzen. Az ő odaszánása teljes volt.

Akár csak a történetbeli disznó esetében, a mi Jézus iránti elkötelezettségünknek is többnek kell lennie, mint egy kis áldozat az időnkéből, energiánkból és pénzünkéből. Oda kell szánunk egész életünket – mindazt, amik vagyunk. Amikor Krisztushoz jövünk, késznek kell lennünk ugyanazt a teljes elkötelezettséget vállalni, amit Jézus mutatott be. Jézus azt mondta: „*Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem!*” (Mt 16:24)

Wayne Rice

Hol kezdte?

Néhány kisgyermek egy öregotthonba látogatott, és ott feltettek egy pár kérdést a bentlakóknak. Az egyik kisleány ezt kérdezte egy nénitől:

- Hány éves a néni?
- 98! – válaszolt a megkérdezett hölgy.

A gyermeket nagyon meghatotta a válasz, és csodálkozással kérdezte tovább:

- És az 1-nél tetszett kezdeni?

Szolgatórs magazin

„...az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ.” (Máté 28:2)

Mit üzen nekünk, miről prédikál szavak nélkül is ez az elhengerített kő immáron kétezer év óta?

Először is elmond nekünk valamit a *halálról*. Elmondja azt, hogy a halál kikerülhetetlen az ember számára. Még Jézus Krisztus sem tudta kikerülni. Ha az a kő ott maradt volna a sír szájában, ha senki el nem hengerítette volna, akkor ezen a világon a halál maradt volna a legnagyobb úr. Akkor nem lenne reménységünk, nem lenne miért élünk, hiszen egyszer – és ki tudja, melyik percben – úgyis visszavonhatatlanul vége szakadna mindennek. (...)

Hinni a feltámadásban azt jelenti, hogy nagyon hálásak vagyunk a megváltásért, és hálánk jeléül, ahogyan Krisztus odaajándékozta magát minékünk, mi is odaajándékozunk önmagunkat Őnek. És ettől kezdve a mi életünk immár nem a sajátunk, hanem az Övé lesz, Ő rendelkezik mivelünk, és miközben mi napról-napra engedelmeskedünk Neki, rájövünk arra, hogy az igazi boldogságot, az élet teljességét, azt az örömet és békességet, amit senki el nem vehet tőlünk, csak ebben az engedelmeskedésben, ebben a teljes Istentől való függésben lelheti meg az ember. (...)

Amikor egy temetésen búcsút veszünk valakitől, akit szerettünk, akkor egy élet története számunkra véget ér. Mi úgy tudjuk, az többé nem fog folytatódni. És egy következő alkalommal a mi életünk fog ugyanígy véget érni. Ránk csukják a koporsó fedelét, elmondják, hogy jó vagy rossz emberek voltunk életünkben, ránk dobálnak néhány göröngyöt és elnyel a föld. Ennyi lenne az élet? – Húsvét azt üzeni: *nem!* Ennél sokkal több, mert a sír torkát elzáró kő elhengerítettett, aki benne volt, feltámadt, a halottak közül elsőként, ami azt jelenti, hogy mindenki követni fogja: nemcsak a halálba, de a feltámadásba is. A mi történetünk sem ér véget itt a földön: van feltámadás, van élet a halál után – mert volt nagypéntek, és mert volt húsvét: érettünk!

Az elhengerített kő: határkő, amely kétfelé osztja az emberiséget, kétfelé osztja ennek a cikknek az olvasóit is.

Egyik felén állnak a Jézust gyűlölők – a sírt őrző katonák, a másik felén állnak a Jézust keresők. És ami történik velük? Ahogyan megváltoznak, ugyanúgy változnak meg azok, akik ma keresik és találják meg a feltámadott Krisztust.

Akik keresik, azok először még **gyenge, remegő asszonyok**. Először megdöbbeneti és megrémiszti őket Mesterük nagypénteki halála. De ugyanúgy megdöbbeneti és megrémiszti őket a húsvéti feltámadása is. Mert egyikre sem számítottak és mert egyiket sem tudták megérteni. Beleremegtek, amikor látták az egyetlen igazat a bűnösök helyett – maguk helyett – meghalni, és beleremegtek, amikor a halottat nem találták a halottak között. Ahogyan Krisztus meghalt a Golgotán, és feltámadt húsvétkor, olyannyira nem volt természetes, hogy aki látta, nem maradhatott olyan,

mint amilyen azelőtt volt. És aki ma megéri azt, ami nagypénteken és húsvétkor történt, ma sem maradhat olyan, amilyen tegnap volt. Mert az, hogy valaki meghal helyettem, és azután feltámad, hogy valamilyen módon én is feltámadhassak majd, ahogyan ő, az nem hagyja válasz nélkül az embert. És a válasz először a félelem: a szó eredeti értelmében vett *istenfélelem*.

De ezek a gyenge, remegő asszonyok az első döbbenet után **boldog, örvendező asszonyokká váltak**. Íme, amit nem is hittek, amiben nem is reménykedtek, mégis megtörtént. Jézus mégis él. A halálon mégis lehet diadalmat aratni. És megint csak, aki ezt megéri, abból első döbbenet után szinte kirobban az örvendező hálaadás. Mi emberek tudunk örülni annak, ha jó napunk volt, ha kedvesek voltak hozzánk, ha sikerült elintézni a bevásárlást, ha fizetésemelést kaptunk, vagy jó piacunk volt – hát mennyire örülhetünk annak, hogy nem a halál a végállomás! Ha eddig ezt nem is tudtuk, most halljuk meg: elhengerítettett a kő a sír szájáról, és ez azt jelenti, van feltámadás a halálból életre, mindazok számára, akik ezt hitték és elfogadták az élő Istentől, az Ő Egyszülött Fián, a Jézus Krisztuson keresztül.

És íme, az először remegő, azután örvendező asszonyok végül **bizonyágtevő asszonyokká lettek**. Mert ez a Krisztustól való új élet, ez az örömhír, hogy nincs vége a halállal a mi életünknek, kicsordul az ember szívéből és szájából. Erről nem tud hallgatni. Ezt meg akarja osztani másokkal. Aki ajándékot kapott, az boldogan mutogatja mindenkinek az ajándékát. És van-e nagyobb ajándék az örök életnél?!

Szücs Sándor

Mi újság van (egy)házunk táján?

- ❖ Hála Istennek, a **templomfelújítás** legnagyobb munkái időben befejeződtek. Jelenleg a külső ajtó cseréje és a padok festése van folyamatban.
- ❖ Az elmúlt év **zárszámadása** és az idei év **költségvetése** elkészült. Hála van a szívünkben, mert korábbi félelmeink ellenére a számok anyagi stabilitást mutatnak. Sikerült havi diktálásra váltani a földgáz számlák tekintetében, így valamelyest lecsökkent a szerződésben előzetesen jelzett magas rezsiköltség. A parókia gáz-, áram- és vízdíja 2022-ben 1,5 millió forint volt.
- ❖ **ÜNNEPI ALKALMAINK:**
 - nagycsütörtöki istentisztelet április 6-án, 14.00 órakor a gyülekezeti teremben
 - nagypénteki úrvacsorás istentisztelet április 7-én, 14.00 órakor a gyülekezeti teremben
 - húsvét vasárnapi úrvacsorás istentisztelet április 9-én, 14.00 órakor a gyülekezeti teremben (!)
 - húsvét hétfői istentisztelet április 10-én, 14.00 órakor a gyülekezeti teremben
- ❖ **EKE csendesnap** Tésen: az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért közösség idei tavaszi csendesnapját Tésen tartja **április 29-én, szombaton**. Erre az alkalomra az ország több pontjáról érkeznek résztvevők, ezért jónak láttuk, a Faluház (iskola) nagytermét kibérelni erre a napra. A program délelőtt 10 órakor kezdődik és várhatóan délután 16 órakor ér véget. A hozzánk érkezőket kávéval, teával, némi süteménnyel látjuk vendégül, egyébként ebédre-valót mindenki hoz magával. Aki szívesen segít abban, hogy néhány tányér süteménnyel megkínáljuk a vendégeket, kérjük, jelezze. Nehéz megtippelni a várható létszámot, 30 – 50 fő között számítunk. Gyülekezetünk tagjait és a falubelieket is várjuk és hívjuk nagy szeretettel erre a napra.
- ❖ Gyülekezetünk **Magvetés Alapítványa** ebben az évben is fogadja és várja az adónkból felajánlott **1 %-t**. A szervezet adószáma: **18285408-1-19**. A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma 0035. Ide ajánlhatják fel az egyházaknak járó másik 1 %-t adójukból.
- ❖ Hamarosan kezdődik a **fűnyírás** időszaka. Hálásak vagyunk, hogy mind a templomkert, mind a temető gondozása eddig is szép összefogással valósulhatott meg. Kérjük továbbra ebben is a segítségét.
- ❖ **Nyári táboraink:**
 - Gyermektábor a 7 – 14 éves korosztály részére július 2 – 7 között Tésen, a templomkertben. A táborban ottalvással és bejárással is részt vehetnek a gyerekek. A jelentkezési felületet májusban tesszük közzé, a várható költség szállással 15 000 Ft/fő, anélkül 9.000 Ft/fő
 - Ifjúsági tábor a 13 – 20 éves korosztály részére július 17 – 21 között szintén Tésen a parókiaán.